Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/96/EK IRÁNYELVE**

(2003. január 27.)

az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól

(HL L 37, 13.2.2003, o. 24)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2003/108/EK irányelve (2003. december 8.)	L 345	106	31.12.2003

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/96/EK IRÁNYELVE

(2003. január 27.)

az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösség
et létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([3]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, az egyeztetőbizottság által 2002. november 8-án jóváhagyott közös szövegtervezet ([4]) figyelembevételével,

mivel:

(1) A Közösség környezetvédelmi politikájának céljai között szerepel különösen a környezet megőrzése, védelme és minőségének javítása, az emberi egészség védelme, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű felhasználása. Ez a politika az elővigyázatosság elvén, a megelőzés elvén, a szennyező fizet elvén, valamint azon az elven alapul, hogy a környezeti károkat elsődlegesen azok forrásánál kell leküzdeni.

(2) A Közösség környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikai és cselekvési programja (ötödik környezetvédelmi cselekvési program) ([5]) megállapítja, hogy a fenntartható fejlődés megvalósításához jelentős változásokra van szükség a jelenlegi fejlesztési, termelési, fogyasztási és magatartási modellekhez képest, és többek közt a természeti források pazarló fogyasztásának csökkentését és a szennyezés megelőzését támogatja. Említést tesz az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól, mint szabályozni kívánt célterületről, tekintettel a megelőzés, a hasznosítás, valamint a hulladékok biztonságos ártalmatlanítása elveinek alkalmazására.

(3) A közösségi hulladékgazdálkodási stratégia felülvizsgálatáról szóló, 1996. július 30-i bizottsági közlemény megállapítja, hogy abban az esetben, ha nem kerülhető el a hulladék keletkezése, azt újra fel kell használni, hasznosítani kell az anyagokat, vagy energetikailag kell hasznosítani.

(4) A Tanács a hulladékgazdálkodás közösségi stratégiájáról szóló, 1997. február 24-i állásfoglalásában ([6]) kiemelte a hulladékhasznosítás támogatásának szükségességét az ártalmatlanítandó hulladék mennyiségének csökkentése, valamint a természeti erőforrások megóvása érdekében, különösen az újrafelhasználás, újrahasznosítás, komposztálás és a hulladék energetikai hasznosítása révén, továbbá felismerte, hogy a konkrét esetekben a lehetőségek mérlegelésekor figyelemmel kell lenni a környezeti és gazdasági hatásokra, ugyanakkor mindaddig, amíg a tudomány és a technológia tovább nem fejlődik, és tovább nem fejlesztik az életciklus-elemzéseket, elsődlegesen az újrafelhasználást és az

([1]) HL C 365. E, 2000.12.19., 184. o. és HL C 240. E, 2001.8.28., 298. o.
([2]) HL C 116., 2001.4.20., 38. o.
([3]) HL C 148., 2001.5.18., 1. o.
([4]) Az Európai Parlament 2001. május 15-i véleménye (HL C 34. E, 2002.2.7., 115. o.), a Tanács 2001. december 4-i közös álláspontja (HL C 110. E, 2002.5.7., 1. o.) és az Európai Parlament 2002. április 10-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2002. december 18-i határozata, és a Tanács 2002. december 16-i határozata.
([5]) HL C 138., 1993.5.17., 5. o.
([6]) HL C 76., 1997.3.11., 1. o.

▼B

anyagok újrahasznosítását kell választani, ahol és amennyiben környezetvédelmi szempontból ez bizonyul a legalkalmasabb megoldásnak. A Tanács felkérte továbbá a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül dolgozza ki az elsőbbségi hulladékáram program keretében végzett projektek, többek között az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak megfelelő nyomon követését.

(5) Az Európai Parlament 1996. november 14-i állásfoglalásában ([1]) felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatokat több elsőbbségi hulladékáramra vonatkozó irányelvekre, beleértve az elektromos és elektronikus hulladékot, és amelyek alapja a gyártói felelősség elve. Az Európai Parlament ugyanebben az állásfoglalásban felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy terjesszenek elő javaslatokat a hulladék mennyiségének csökkentésére.

(6) A hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv ([2]) arról rendelkezik, hogy egyedi irányelvek révén egyes hulladékkategóriák gazdálkodására vonatkozóan különös szabályokat lehet megállapítani, amelyek konkrét esetekre vonatkoznak, illetve kiegészítik a 75/442/EGK irányelv rendelkezéseit.

(7) A Közösségen belül gyorsan nő az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak mennyisége. Az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok komoly problémát jelentenek a hulladékkezelés fázisában, és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai újrahasznosítását nem végzik a megfelelő mértékben.

(8) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése nem javítható hatékonyan abban az esetben, ha a tagállamok egyénileg cselekszenek. A gyártói felelősség elvének országonként eltérő alkalmazása különösen jelentős eltérésekhez vezethet a gazdasági szereplők által viselt pénzügyi terhek vonatkozásában. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozó nemzeti politikák eltérése gátolja az újrahasznosítási politikák hatékonyságát. Az alapvető kritériumokat ennek megfelelően közösségi szinten kell megállapítani.

(9) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az értékesítés módszerétől függetlenül kell alkalmazni a termékekre és a gyártókra, beleértve a távértékesítést és az elektronikus értékesítést is. Ebben az összefüggésben a távértékesítési és elektronikus értékesítési csatornákat használó gyártók és forgalmazók kötelezettségeinek lehetőleg azonosnak kell lenniük, és azokat ugyanúgy kell érvényesíteni annak érdekében, hogy ne a többi értékesítési csatorna viselje ennek az irányelvnek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira vonatkozó rendelkezéseiből eredő költségeket azoknak a berendezéseknek a tekintetében, amelyeket távértékesítés vagy elektronikus értékesítés útján értékesítettek.

(10) Ez az irányelv kiterjed valamennyi magán- és szakmai használatra szánt elektromos és elektronikus berendezésre. Ezt az irányelvet az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival érintkezésbe kerülő személyek védelmét szolgáló biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló közösségi jogszabályok, valamint a vonatkozó közösségi hulladékkezelési jogszabályok, különösen az egyes veszélyes anyagokat tartalmazó szárazelemekről és akkumulátorokról szóló, 1991. március 18-i 91/157/EGK tanácsi irányelv ([3]) sérelme nélkül kell alkalmazni.

([1]) HL C 362., 1996.12.2., 241. o.
([2]) HL L 194., 1975.7.25., 47. o. A legutóbb a 96/350/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 1996.6.6., 32. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 78., 1991.3.26., 38. o. A legutóbb a 98/101/EK bizottsági irányelvvel (HL L 1., 1999.1.5., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

(11) A lehető legrövidebb időn belül felül kell vizsgálni a 91/157/EGK irányelvet, különösen ennek az irányelvnek a figyelembevételével.

(12) A gyártói felelősségnek ezen irányelvben történő megállapítása eszköz olyan elektromos és elektronikus berendezések kialakításának és gyártásának ösztönzésére, amelyeknél teljes mértékben figyelembe veszik és megkönnyítik a berendezés javíthatóságát, esetleges bővítését, újrafelhasználását, szétszerelését és újrahasznosítását.

(13) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszavételével és kezelésével foglalkozó forgalmazók munkavállalói biztonságának és egészségének biztosítása érdekében a biztonsági és egészségügyi előírásokról szóló nemzeti és közösségi jogszabályokkal összhangban a tagállamoknak meg kell határozniuk azokat a feltételeket, amelyek mellett a forgalmazók a visszavételt megtagadhatják.

(14) A tagállamok ösztönzik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket olyan módon tervezzék meg és állítsák elő, amely figyelembe veszi és megkönnyíti a szétszerelést és a hasznosítást, különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, az alkatrészeknek és az anyagoknak az újrafelhasználását és újrahasznosítását. A gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén nem akadályozhatják meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafelhasználását, kivéve ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások nagyobb előnyökkel járnak, például a környezetvédelmi, illetve biztonsági követelmények tekintetében.

(15) A szelektív gyűjtés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése és újrahasznosítása biztosításának előfeltétele, és elengedhetetlen ahhoz, hogy a Közösségen belül meg lehessen valósítani az emberi egészség és a környezet védelmével kapcsolatban kitűzött célokat. A fogyasztóknak aktívan hozzá kell járulniuk a szelektív gyűjtés sikeréhez, és ösztönözni kell őket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatására. Ennek érdekében az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatásához megfelelő létesítményekről kell gondoskodni, beleértve az olyan nyilvános gyűjtőhelyeket, ahol a magánháztartásokban keletkezett ilyen hulladékot legalább költségmentesen visszaveszik.

(16) A Közösség által előirányzott védelmi színvonal és a harmonizált környezeti célok elérése érdekében a tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását, és hogy magas szinten megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése. Annak biztosítására, hogy a tagállamok hatékony begyűjtési rendszerek kialakítására törekedjenek, elő kell írni a számukra, hogy magas arányt érjenek el az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak magánháztartásokból történő begyűjtése terén.

(17) A szennyező anyagoknak az újrahasznosítási, illetve a hulladékáramba történő bekerülése megakadályozásának érdekében elengedhetetlen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak különleges kezelése. Az ilyen kezelés a leghatékonyabb eszköz annak biztosítására, hogy a környezetvédelem színvonala megfeleljen a Közösség által kitűzött céloknak. Az újrahasznosítási és hulladékkezelési műveleteket végző létesítményeknek vagy vállalkozásoknak meg kell felelnie bizonyos minimum szabványoknak, hogy elkerülhetők legyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével összefüggő negatív környezeti hatások. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, haszno-

▼B

sítási és újrahasznosítási technikát kell alkalmazni, feltéve hogy azok az emberi egészség és a környezet védelmének magas színvonalát biztosítják. Az elérhető legjobb hulladékkezelési, -hasznosítási és -újrahasznosítási technikát a 96/61/EK irányelvben megfogalmazott eljárásokkal összhangban részletesebben meg lehet határozni.

(18) Lehetőség szerint elsőbbséget kell élveznie az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai és alkatrészei, részegységei és fogyó alkatrészei újrafelhasználásának. Azokban az esetekben, ahol az újrafelhasználás nem javasolható, a szelektíven összegyűjtött valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékát hasznosítási folyamatoknak kell alávetni, amelynek során magas fokú újrahasznosítást és hasznosítást kell elérni. A gyártókat továbbá arra kell ösztönözni, hogy az újrahasznosított anyagokat építsék be az új berendezésekbe.

(19) Közösségi szinten kell megállapítani az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelése finanszírozásának alapelveit, és a finanszírozási rendszereknek elő kell segíteniük a magas begyűjtési arányt, és a gyártói felelősség elvének megvalósulását.

(20) Az elektromos és elektronikus berendezéseket magáncélokra használók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait legalább költségmentesen visszajuttathassák. A gyártóknak ennek megfelelően finanszírozniuk kell a gyűjtőhelyekről történő begyűjtést, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását. A gyártói felelősség elvének magas fokú érvényesítése érdekében a gyártók felelősek a saját termékeikből származó hulladék kezelésének finanszírozásáért. Választási lehetőséget kell biztosítani a gyártó számára, hogy önállóan tegyen eleget ennek a kötelezettségnek, vagy valamely közös rendszerhez csatlakozzon. A gyártóknak termékeik forgalomba hozatalakor pénzügyi garanciát kell nyújtaniuk arra vonatkozóan, hogy nem hárítják át a társadalomra, illetve a többi gyártóra az azon termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésének költségeit, amely termékek vonatkozásában minden tevékenységüket megszüntették. A korábban keletkezett hulladék kezelése finanszírozásának felelősségét az összes jelenlegi gyártónak közösen kell viselnie olyan kollektív finanszírozási rendszerek keretében, amelyekhez a költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan járul hozzá. A kollektív finanszírozási rendszereknek nem lehet olyan hatásuk, hogy kizárják a piaci rés betöltésére hivatott termékek gyártóit, a kis mennyiségeket előállító gyártókat, az importőröket és a piacra újonnan belépőket. A gyártók számára átmeneti időszakra engedélyezni kell, hogy a vásárlókat az új termékek eladásakor önkéntes alapon tájékoztathassák a korábban keletkezett hulladék környezetvédelmi szempontból megfelelő összegyűjtésének, kezelésének és ártalmatlanításának költségeiről. Az e rendelkezéssel élő gyártóknak biztosítaniuk kell, hogy az említett költségek ne haladják meg a ténylegesen felmerült költségeket.

(21) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai begyűjtésének sikeréhez elengedhetetlen, hogy a felhasználók tájékoztatást kapjanak arról a követelményről, hogy ezen berendezések hulladékait nem szabad szelektálatlan települési hulladékként kidobniuk, hanem szelektíven kell gyűjteni, valamint a begyűjtőrendszerekről és ezeknek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésében játszott szerepéről. Ehhez a tájékoztatáshoz hozzátartozik azoknak az elektromos és elektronikus berendezéseknek a megfelelő jelölése is, amelyek máskülönben a szemétgyűjtő tartályokba kerülnének, illetve a települési hulladék összegyűjtésére használt más hasonló módon dobnák ki őket.

▼B

(22) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésének, különösen a feldolgozásának és hasznosításának/újrahasznosításának megkönnyítése érdekében fontos, hogy a gyártók tájékoztatást nyújtsanak a felhasznált alkatrészekre és anyagokra vonatkozóan.

(23) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ellenőrzésre és felügyeletre szolgáló infrastruktúra lehetővé tegye ezen irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzését, tekintettel egyebek között a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló, 2001. április 4-i 2001/331/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ([1]).

(24) Az ebben az irányelvben kitűzött célok elérésének ellenőrzéséhez információkra van szükség a Közösségben forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések tömegéről, illetve, ha ez nem lehetséges, ezek számáról, valamint az ennek az irányelvnek megfelelően összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, újrafelhasználásának (beleértve lehetőség szerint a teljes berendezések újrafelhasználását), hasznosításának/újrahasznosításának és exportjának arányáról.

(25) A tagállamok az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások révén is végrehajthatják az ebben az irányelvben foglalt egyes rendelkezéseket, feltéve hogy betartanak bizonyos előírásokat.

(26) Az ebben az irányelvben szereplő bizonyos rendelkezéseknek, az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek jegyzékének, az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai anyagainak és alkatrészeinek szelektív kezelésének, továbbá e hulladék tárolásával és kezelésével kapcsolatos műszaki előírásoknak, valamint az elektromos és elektronikus berendezések jelölésére használt ábrának a legújabb tudományos és műszaki fejlődéshez történő kiigazításait bizottsági eljárás keretében a Bizottság végzi.

(27) Az ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([2]) összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Célkitűzések

Ennek az irányelvnek az elsődleges célja, hogy megakadályozza az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak keletkezését, továbbá az említett hulladék újrafelhasználása, újrahasznosítása és egyéb hasznosítása által az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyiségének csökkentését. Az irányelv további célja, hogy javítsa az elektromos és elektronikus berendezések életciklusában érintett valamennyi piaci szereplő, pl. gyártók, forgalmazók és vásárlók, s különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésében közvetlenül részt vevő piaci szereplők környezetvédelmi teljesítményét.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó elektromos és elektronikus berendezésekre kell alkalmazni,

([1]) HL L 118., 2001.4.27., 41. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

feltéve hogy az érintett berendezés nem része olyan más jellegű berendezésnek, amely nem tartozik ennek az irányelvnek a hatálya alá. Az I. B. melléklet tartalmazza az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó termékek jegyzékét.

(2) Ezt az irányelvet a biztonsági és egészségügyi előírásokra vonatkozó közösségi jogszabályok, valamint a különös közösségi hulladékgazdálkodási jogszabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra a berendezésekre, amelyek a tagállamok biztonsághoz fűződő alapvető érdekeinek védelmével kapcsolatosak, továbbá a fegyverekre, lőszerekre és hadianyagokra. Ez mindazonáltal nem vonatkozik a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékekre.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) elektromos és elektronikus berendezések: azok a berendezések, amelyeknek a rendeltetésszerű működtetéséhez elektromos áramra vagy elektromágneses mezőre van szükség, valamint az ilyen áram vagy mező elő9állítására, átvitelére és mérésére szolgáló, az I. A. mellékletben meghatározott kategóriákba tartozó berendezések, amelyeket váltóáram esetében legfeljebb 1 000 pedig V, egyenáram esetében legfeljebbt 1 500 V feszültségtartományban történő használatra terveztek;

b) elektromos vagy elektronikus berendezések hulladékai: azok az elektromos vagy elektronikus berendezések, amelyek a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében hulladéknak minősülnek, beleértve a berendezések kiselejtezésekor az azok részét képező valamennyi alkatrészt, készülékrészt és fogyóanyagot;

c) megelőzés: azok az intézkedések, amelyek célja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, valamint az azokban található alkotóelemek és anyagok mennyiségének és a környezetre gyakorolt káros hatásának csökkentése;

d) újrafelhasználás: minden olyan művelet, amelynek a révén az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait vagy azok alkatrészeit azok eredeti rendeltetésére használják, beleértve a gyűjtőhelyekre, a forgalmazókhoz, újrafeldolgozókhoz vagy a gyártókhoz visszajuttatott berendezések, illetve azok alkatrészei további használatát;

e) újrahasznosítás: a hulladékok anyagait valamely termelési folyamatban azok eredeti rendeltetésére vagy attól eltérő rendeltetésre újra feldolgozzák, kivéve az energiahasznosítást, ami azt jelenti, hogy az éghető hulladékokat közvetlen elégetéssel, más hulladékokkal együtt, vagy anélkül, de a hőenergia kinyerésével energia előállítására használják fel;

f) hasznosítás: a 75/442/EGK irányelv II. B. mellékletében meghatározott valamennyi alkalmazandó művelet;

g) ártalmatlanítás: a 75/442/EGK irányelv II. A. mellékletében meghatározott valamennyi alkalmazandó művelet;

h) kezelés: valamennyi azt követő tevékenység, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait átadták valamely szennyezőanyag-mentesítést, szétszerelést, feldarabolást, hasznosítást, illetve ártalmatlanításra történő előkészítést végző létesítménynek, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítása, illetve ártalmatlanítása céljából végzett minden egyéb művelet;

i) gyártó: az a személy, aki, az értékesítési módszertől függetlenül, beleértve a távközlő eszközökön keresztül történő értékesítést is, a

▼B

távollevők között kötött szerződések esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) értelmében:

i. saját márkaneve alatt gyárt és értékesít elektromos és elektronikus berendezéseket;

ii. saját márkaneve alatt más szállítók által gyártott berendezések viszonteladásával foglalkozik, ahol a viszonteladó nem tekinthető „gyártónak” abban az esetben, ha a gyártó márkaneve az i. alpontban foglaltaknak megfelelően megjelenik a berendezésen; vagy

iii. üzletszerűen importál vagy exportál elektromos és elektronikus berendezéseket valamely tagállamba.

Nem tekinthető „gyártónak” az a személy, aki kizárólag finanszírozást nyújt valamely finanszírozási megállapodás értelmében, kivéve azt az esetet, ha az i–iii. alpontok értelmében gyártóként is fellép;

j) forgalmazó: az a személy, aki kereskedelmi alapon kínál elektromos és elektronikus berendezéseket annak a félnek a részére, aki azokat használni fogja;

k) magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai: elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, amelyek magánháztartásokból, illetve kereskedelmi, ipari, intézményi vagy egyéb forrásokból származnak, ha ez utóbbi jellegénél és mennyiségénél fogva a magánháztartásokból származóhoz hasonló;

l) veszélyes anyag vagy készítmény: azok az anyagok vagy készítmények, amelyeket a 67/548/EGK tanácsi irányelv ([2]), vagy az 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) értelmében veszélyesnek kell tekinteni;

m) finanszírozási megállapodás: egy berendezéssel kapcsolatos hitel-, bérleti, haszonbérleti vagy részletfizetési szerződés vagy megállapodás, függetlenül attól, hogy a szóban forgó szerződés vagy megállapodás, illetve bármely kiegészítő szerződés vagy megállapodás rendelkezik-e a berendezés tulajdonjogának átruházásáról, vagy annak lehetőségéről.

4. cikk

A termékek kialakítása

A tagállamok ösztönzik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket olyan módon tervezzék meg és állítsák elő, amely figyelembe veszi és megkönnyíti a szétszerelést és a hasznosítást, különösen az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, annak alkatrészei és anyagai újrafelhasználását és újrahasznosítását. Ebben az összefüggésben a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekben, hogy a gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén ne akadályozhassák meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafelhasználását, kivéve ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások több előnnyel járnak, például a környezetvédelmi, illetve biztonsági követelmények tekintetében.

([1]) HL L 144., 1997.6.4., 19. o.
([2]) HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 2001/59/EK bizottsági irányelvvel (HL L 225., 2001.8.21., 1. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 200., 1999.7.30., 1. o. A legutóbb a 2001/60/EK bizottsági irányelvvel módosított (HL L 226., 2001.8.22., 5. o.) irányelv.

▼B

5. cikk

Szelektív hulladékgyűjtés

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladék formájában történő ártalmatlanítását, és hogy nagy arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése.

(2) A magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy 2005. augusztus 13-ig:

a) olyan rendszereket vezetnek be, amelyek a végső felhasználók és a forgalmazók számára lehetővé teszik a szóban forgó hulladékok legalább költségmentes visszajuttatását. A tagállamok biztosítják, különös tekintettel a népsűrűségre, a szükséges gyűjtőhelyek rendelkezésre állását és hozzáférhetőségét;

b) új termékek szállításakor a forgalmazók felelősek annak biztosításáért, hogy az ilyen hulladékot legalább költségmentesen, egy az egyben vissza lehessen juttatni a forgalmazóhoz, amennyiben a berendezés a szállított berendezéssel azonos jellegű, és ugyanazon feladatokat látta el. A tagállamok eltérhetnek ettől a rendelkezéstől, ha biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak visszajuttatása ezáltal nem válik nehezebbé a végső felhasználó számára, és ha ezek a rendszerek is költségmentesek maradnak a végső felhasználó számára. Az ezzel a rendelkezéssel élő tagállamok tájékoztatják erről a Bizottságot;

c) a gyártók számára az a) és b) pontban foglalt rendelkezések sérelme nélkül megengedett, hogy a magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai tekintetében egyedi, illetve kollektív visszavételi rendszereket alakítsanak ki és működtessenek, amennyiben ezek összhangban állnak ennek az irányelvnek a célkitűzéseivel;

d) a nemzeti és közösségi egészségügyi és biztonsági szabványokra tekintettel meg lehet tagadni a szennyezettsége miatt a személyzet számára egészségügyi és biztonsági kockázatot jelentő elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak az a) és b) pontban leírtaknak megfelelő visszavételét. A szóban forgó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai tekintetében a tagállamok különös rendelkezéseket dolgoznak ki.

A tagállamok különös rendelkezéseket hozhatnak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak a) és b) pont szerinti visszavételére arra az esetre, ha a berendezésből hiányoznak az alapvető alkatrészek, illetve ha a berendezés az elektromos és elektronikus berendezések hulladékain kívül más hulladékot is tartalmaz.

(3) A nem magánháztartásból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetében a tagállamok a 9. cikk sérelme nélkül biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek gondoskodjanak a hulladék begyűjtéséről.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1), (2) és (3) bekezdés értelmében összegyűjtött valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékát elszállítsák a 6. cikknek megfelelően engedélyezett hulladékkezelő létesítményekbe, kivéve ha a berendezéseket egészben újra felhasználják. A tagállamok biztosítják, hogy a tervezett újrafelhasználás ne vezethessen ennek az irányelvnek a kijátszásához, különös tekintettel a 6. és 7. cikkre. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtését és szállítását oly módon kell végezni, hogy az újrafelhasználható vagy újrahasznosítható alkatrészeket, illetve teljes készülékeket optimális mértékben lehessen újrafelhasználni vagy újrahasznosítani.

▼B

(5) A tagállamok az (1) bekezdés sérelme nélkül legkésőbb 2006. december 31-ig biztosítják, hogy évente és lakosonként átlagban legalább négy kilogramm magánháztartásból származó elektromos és elektronikus berendezés hulladékának szelektív összegyűjtésére kerüljön sor.

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján, és figyelembe véve a tagállamok műszaki és gazdasági tapasztalatait, 2008. december 31-ig új kötelező célkitűzést határoz meg. Erre olyan formában is sor kerülhet, hogy meghatározzák az előző évek során a magánháztartások részére értékesített elektromos és elektronikus berendezések mennyiségének bizonyos százalékát.

6. cikk

Hulladékkezelés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók és a nevükben eljáró harmadik felek a közösségi jogszabályoknak megfelelően rendszereket alakítsanak ki az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére, amelyekben az elérhető legjobb kezelési, hasznosítási és újrahasznosítási technikát alkalmazzák. A rendszereket a gyártók önállóan, illetve közösen is kialakíthatják. A 75/442/EGK irányelv 4. cikkének való megfelelés érdekében a kezelés minimális feltételként kiterjed valamennyi folyadék eltávolítására, valamint az ennek az irányelvnek a II. mellékletében foglaltaknak megfelelő szelektív kezelésre.

A 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően más kezelési technológiákat is fel lehet venni a II. mellékletbe, ha ezek az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából legalább azonos szintű védelmet biztosítanak.

A tagállamok a környezetvédelem érdekében minimális minőségi szabványokat határozhatnak meg az összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésére vonatkozóan. Az ilyen minőségi szabványokat választó tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot, a Bizottság pedig kihirdeti ezeket a szabványokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kezelési tevékenységet végző valamennyi létesítmény vagy vállalkozás a 75/442/EGK irányelv 9. és 10. cikkének megfelelően engedélyt kapjon az illetékes hatóságoktól.

Az engedélyezési előírás alóli, a 75/442/EGK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett eltérés abban az esetben alkalmazható az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos hasznosítási tevékenységre, ha az illetékes hatóságok a bejegyzést megelőzően ellenőrzést végeznek annak érdekében, hogy biztosítsák a 75/442/EGK irányelv 4. cikkének a betartását.

Az ellenőrzés során megvizsgálják:

a) a kezelendő hulladék fajtáját és mennyiségét;

b) a betartandó általános műszaki előírásokat;

c) a szükséges biztonsági elővigyázatossági intézkedéseket.

Az ellenőrzést évente legalább egyszer elvégzik, és a tagállamok az eredményekről tájékoztatják a Bizottságot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kezelési tevékenységet végző létesítmények vagy vállalkozások az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait a III. mellékletben meghatározott műszaki előírásoknak megfelelően tárolják és kezelik.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett engedély vagy bejegyzés tartalmazza mindazokat a feltételeket, amelyek az (1) és (3) bekezdésben szereplő előírások, valamint a hasznosítással kapcsolatban a 7. cikkben meghatározott célkitűzések betartásához szükségesek.

▼B

(5) A hulladékkezelést az érintett tagállamon vagy a Közösségen kívül is el lehet végezni abban az esetben, ha az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szállítása összhangban van az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladékszállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló, 1993. február 1-jei 259/93/EGK tanácsi rendelettel ([1]).

A Közösségből a 259/93/EGK tanácsi rendelettel, egyes nem OECD-tagországokba irányuló egyes hulladékfajták szállítására alkalmazandó közös szabályok és eljárások meghatározásáról szóló, 1999. április 29-i 1420/1999/EK tanácsi rendelettel ([2]), valamint az egyes hulladékfajtáknak a C(92)39 végleges OECD-határozat hatálya alá nem tartozó meghatározott országokba történő szállítására alkalmazandó, a 259/93/EGK tanácsi rendelet szerinti ellenőrzési eljárások meghatározásáról szóló, 1999. július 12-i 1547/1999/EK bizottsági rendelettel ([3]) összhangban szállított elektromos és elektronikus berendezések hulladéka csak abban az esetben tekinthető úgy, hogy az ezen irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdésében szereplő kötelezettségeket és célokat azzal kapcsolatban teljesítették, ha az exportőr igazolni tudja, hogy a hasznosítási, újrafelhasználási, illetve újrahasznosítási tevékenységet az ezen irányelv előírásaival egyenértékű feltételek között végezték.

(6) A tagállamok ösztönzik a kezelési tevékenységet végző létesítményeket vagy vállalkozásokat, hogy a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2001. március 19-i 761/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([4]) megfelelően tanúsított környezetvédelmi vezetési rendszereket vezessenek be.

7. cikk

Hasznosítás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek a közösségi jogszabályoknak megfelelően különkülön vagy együttesen olyan rendszereket alakítsanak ki, amelyek biztosítják az 5. cikknek megfelelően szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítását. A tagállamok elsőbbséget biztosítanak a készülékek egészben történő újrafelhasználásának. Ezek a készülékek a (4) bekezdésben említett határidőig nem vehetők figyelembe a (2) bekezdésben meghatározott célkitűzésekkel kapcsolatos számításokhoz.

(2) A 6. cikknek megfelelő kezelésre szállított elektromos és elektronikus berendezések hulladékait illetően a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók 2006. december 31-ig eleget tesznek az alábbi célkitűzéseknek:

a) az I. A. melléklet 1. és 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén,

   — a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 80 %-ra növelik, valamint

   — az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahasznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 75 %-ra növelik;

b) az I. A. melléklet 3. és 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén,

   — a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 75 %-ra növelik, valamint

([1]) HL L 30., 1993.2.6., 1. o. A legutóbb a 2557/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 2001.12.31., 1. o.) módosított rendelet.
([2]) HL L 166., 1999.7.1., 6. o. A legutóbb a 2243/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 303., 2001.11.20., 11. o.) módosított rendelet.
([3]) HL L 185., 1999.7.17., 1. o. A legutóbb a 2243/2001/EK bizottsági rendelettel módosított rendelet.
([4]) HL L 114., 2001.4.24., 1. o.

▼B

— az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahasznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 65 %-ra növelik;

c) az I. A. melléklet 2., 5., 6., 7. és 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén,

— a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 70 %-ra növelik, valamint

— az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahasznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 50 %-ra növelik;

d) gázkisülésű lámpák esetén az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználási és újrahasznosítási aránya eléri a lámpák átlagos tömegének legalább 80 %-át.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók és a nevükben eljáró harmadik felek az említett célkitűzések kiszámításának érdekében nyilvántartást vezessenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai, alkatrészei, alapanyagai és anyagai tömegéről hulladékkezelő létesítménybe történő bekerüléskor (input) és annak elhagyásakor (output), illetve a hasznosító- vagy újrafeldolgozó létesítménybe történő bekerüléskor (input).

A Bizottság a 14. cikk (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően részletes szabályokat határoz meg a (2) bekezdésben kitűzött célok tagállamok általi betartásának ellenőrzésére, beleértve az alapanyagokra vonatkozó műszaki leírást. A Bizottság 2004. augusztus 13-ig terjeszti elő ezt az intézkedést.

(4) Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján 2008. december 31-ig új célkitűzéseket határoz meg a hasznosítást és az újrafelhasználást/újrahasznosítást illetően, beleértve adott esetben a berendezések egészben történő újrafelhasználását, valamint az I. A. melléklet 8. kategóriájába tartozó termékeket. Ennek során figyelembe veszik a használatban lévő elektromos és elektronikus berendezések ökológiai előnyeit, például az anyagok és a technológia területén végbemenő fejlődésnek köszönhető javuló erőforrás-hatékonyságot. Figyelembe veszik az újrafelhasználás, hasznosítás és újrahasznosítás, a termékek és az alapanyagok területén elért műszaki fejlődést, valamint a tagállamok és az iparág által szerzett tapasztalatokat is.

(5) A tagállamok ösztönzik az új hasznosítási, újrahasznosítási és kezelési technológiák fejlesztését.

8. cikk

A magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók legkésőbb 2005. augusztus 13-tól biztosítsák legalább a magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását.

(2) A 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékek esetén a gyártó felelős az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékéből származó hulladék tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy közös rendszerhez csatlakozva teljesítik-e.

A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók termékeik forgalomba hozatalakor garanciát nyújtanak, amelyben feltüntetik, hogy valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékának ártalmatlanítását finanszírozni fogják, továbbá, hogy a gyártók termékeiket a 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen megjelölik. Az említett

▼B

garancia biztosítja, hogy ennek a terméknek a tekintetében finanszírozni fogják az (1) bekezdésben említett tevékenységeket. A garancia formája lehet a gyártó részvétele az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ártalmatlanítására szolgáló megfelelő finanszírozási rendszerben, újrahasznosítási biztosítás vagy zárolt bankszámla.

Az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről az új termékek értékesítésekor nem kell külön tájékoztatni a vásárlókat.

(3) Az (1) bekezdésben említett időpontot megelőzően forgalomba hozott termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai (hulladékká vált régebbi berendezések) kezelési költségeinek finanszírozására vonatkozó felelősséget olyan rendszer vagy rendszerek biztosítják, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, pl. az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában járul hozzá.

A tagállamok biztosítják, hogy az ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő nyolcéves (az I. A. melléklet 1. kategóriája esetében tízéves) átmeneti időszak során a gyártók számára engedélyezik, hogy új termékeik értékesítésekor tájékoztassák a vásárlókat az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről. Az említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségeket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártók is betartják az e cikkben meghatározott előírásokat azokra a berendezésekre, amelyeket abban a tagállamban szállítanak ki, ahol az adott berendezés vásárlója lakik.

▼M1

9. cikk

A nem magánháztartásból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos finanszírozás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott, nem magánháztartásból származó termékekből keletkezett elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának költségeit 2005. augusztus 13-tól a gyártók finanszírozzák.

A tagállamok biztosítják, hogy a 2005. augusztus 13-át megelőzően forgalomba hozott termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai (hulladékká vált régebbi berendezések) esetében az ártalmatlanítási költségek finanszírozása a harmadik és a negyedik albekezdésben megállapítottak szerint történjen.

Azon hulladékká vált régebbi berendezések esetében, amelyeket új helyettesítő termékekkel vagy azonos funkciót betöltő új termékekkel váltanak fel, a költségeket a termékek gyártói finanszírozzák a szállításkor. A tagállamok választhatják azt a megoldást is, hogy részben vagy teljes mértékben a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók legyenek a felelősek e finanszírozásáért.

Egyéb hulladékká vált régebbi berendezések esetében a költségeket a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók viselik

(2) A gyártók és a nem magánháztartásnak minősülő felhasználók ennek az irányelvnek a sérelme nélkül megállapodásokat köthetnek a finanszírozás egyéb módjairól.

▼B

10. cikk

Felhasználói információk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket magánháztartásokban felhasználó személyek megkapják az alábbiakra vonatkozó szükséges információkat:

a) az az előírás, hogy tilos az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítása, és hogy az ilyen hulladékot szelektíven kell összegyűjteni;

b) a rendelkezésükre álló visszavételi és begyűjtési rendszerek;

c) szerepük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrafelhasználásában, újrahasznosításában és egyéb formában történő hasznosításában;

d) a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges hatások az elektromos és elektronikus berendezésekben található veszélyes anyagok miatt;

e) a IV. mellékletben szereplő ábra jelentése.

(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el annak érdekében, hogy a vásárlók részt vegyenek az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összegyűjtésében, és hogy arra ösztönözzék őket, hogy hozzájáruljanak az újrafelhasználási, kezelési és hasznosítási folyamathoz.

(3) A tagállamok annak érdekében, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladékként történő ártalmatlanítását a lehető legalacsonyabb szintre csökkentsék, valamint hogy elősegítsék annak szelektív gyűjtését, biztosítják, hogy a gyártók a IV. mellékletben szereplő ábrával megfelelően megjelöljék a 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezéseket. Kivételes esetekben, ha erre a termék mérete vagy funkciója miatt szükség van, az ábrát az elektromos és elektronikus berendezés csomagolására, használati utasítására és garanciajegyére nyomtatják.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy az (1)–(3) bekezdésben említett információkat vagy azok egy részét a gyártók, illetve a forgalmazók biztosítsák, pl. a használati utasításban vagy az értékesítés helyén.

11. cikk

A hulladékkezelő létesítmények számára biztosítandó információk

(1) Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai újrafelhasználásának, valamint helyes és környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének elősegítése érdekében (beleértve a karbantartást, korszerűsítést, átalakítást és az újrahasznosítást is), a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyártók a berendezések forgalomba hozatalát követő egy éven belül valamennyi forgalomba hozott új elektromos és elektronikus berendezést illetően biztosítsák az újrafelhasználásra és a hulladékkezelésre vonatkozó tájékoztatást. A tájékoztatás kiterjed az elektromos és elektronikus berendezésben található alkatrészek és alapanyagok meghatározására, valamint arra, hogy pontosan hol találhatók az elektromos és elektronikus berendezésen belül veszélyes anyagok és készítmények, ha ezek az információk az újrahasználati központok, a hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények számára szükségesek ahhoz, hogy betarthassák az ebben az irányelvben foglalt rendelkezéseket. Az elektromos és elektronikus berendezést gyártók kézikönyvek formájában vagy elektronikus úton (pl. CD-ROM, on-line szolgáltatások) az újrahasználati központok, hulladékkezelő és újrafeldolgozó létesítmények rendelkezésére bocsátják ezeket az információkat.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott valamennyi elektromos vagy elektronikus berendezés gyártóját egyértelműen azonosítani lehessen a berendezésen található jelölés segítségével. Annak érdekében továbbá, hogy a berendezés forgalomba hozatalának időpontját egyértelműen meg lehessen határozni, a berendezésen található jelzésből ki kell derülnie, hogy azt 2005. augusztus 13-át követően hozták forgalomba. A Bizottság ennek érdekében elősegíti európai szabványok kidolgozását.

12. cikk

Tájékoztatási és jelentési kötelezettség

(1) A tagállamok nyilvántartást készítenek a gyártókról, és éves szinten információkat gyűjtenek (beleértve a megalapozott becsléseket is) a piacukon forgalomba hozott, és bármely formában begyűjtött és a tagállamon belül újra felhasznált, újrahasznosított és hasznosított elektromos és elektronikus berendezések mennyiségéről és kategóriáiról, illetve az összegyűjtött és exportált hulladékról, tömeg, illetve, ha ez nem lehetséges, darabszám alapján.

A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártók információkat biztosítsanak a 8. cikk (4) bekezdésében meghatározott előírások betartásáról, és az abban a tagállamban forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések mennyiségeiről és kategóriáiról, ahol az adott berendezés vásárlója lakik.

A tagállamok biztosítják, hogy a szükséges információkat kétévente, a tárgyidőszak végét követő 18 hónapon belül megküldik a Bizottság részére. Az első adatcsomag a 2005–2006-os időszakra vonatkozik. Az információkat az ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő egy éven belül, a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghatározandó formában adják meg annak érdekében, hogy létrehozzák az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira és az azok kezelésére vonatkozó adatbázisokat.

A tagállamok az e bekezdésben foglaltak betartása érdekében gondoskodnak a megfelelő információcseréről, különös tekintettel a 6. cikk (5) bekezdésében említett hulladékkezelési tevékenységre.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben foglalt előírások sérelme nélkül háromévenként jelentést küldenek a Bizottság részére ennek az irányelvnek a végrehajtásáról. A jelentéseket a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv ([1]) 6. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően a Bizottság által készített kérdőív vagy vázlat alapján állítják össze. A kérdőívet vagy a vázlatot a jelentésben tárgyalt időszak kezdete előtt hat hónappal küldik meg a tagállamoknak. A jelentést az abban tárgyalt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül juttatják el a Bizottsághoz.

Az első hároméves jelentés a 2004–2006-os időszakra vonatkozik.

A Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított kilenc hónapon belül jelentést tesz közzé ennek az irányelvnek a végrehajtásáról.

13. cikk

A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások

A 7. cikk (3) bekezdésének, az I. B. mellékletnek (különös tekintettel a háztartási világítótestek, izzólámpák és a fotoelektromos termékek, pl. napelemek esetleges hozzáadására), a II. mellékletnek (különös tekintettel az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelé-

([1]) HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

▼B

sével kapcsolatos új műszaki megoldások figyelembe vételére), valamint a III. és IV. mellékleteknek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében szükségessé váló valamennyi módosítást a 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

A Bizottság a mellékletek módosítását megelőzően többek között konzultál az elektromos és elektronikus berendezések gyártóival, az újrafeldolgozókkal, a hulladékkezelőkkel, a környezetvédelmi szervezetekkel, valamint a munkavállalói és fogyasztói szervezetekkel.

14. cikk

Bizottság

(1) A Bizottság munkáját a 75/442/EGK irányelv 18. cikkének megfelelően létrehozott bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

15. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályaik megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. A megállapított szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

16. cikk

Vizsgálat és felügyelet

A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálat és a felügyelet lehetővé tegye ezen irányelv megfelelő végrehajtásának ellenőrzését.

17. cikk

Az irányelv átvétele a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2004. augusztus 13-tól kezdődő hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) A tagállamok a 6. cikk (6) bekezdésében, a 10. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikkben foglalt rendelkezéseket az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások útján is átvehetik a nemzeti jogba, feltéve hogy ilyen módon megvalósíthatók az ebben az irányelvben kitűzött célok. Az említett megállapodásoknak ki kell elégíteniük az alábbi követelményeket:

a) a megállapodások végrehajthatók;

▼B

b) a megállapodásokban a célokat a hozzájuk tartozó határidőkkel együtt határozzák meg;

c) a megállapodásokat az adott tagállam hivatalos lapjában vagy a nyilvánosság számára ugyanúgy hozzáférhető hivatalos dokumentumban kihirdetik és a Bizottság részére megküldik;

d) az elért eredményeket rendszeresen ellenőrzik, jelentik az illetékes hatóságok és a Bizottság felé, továbbá a megállapodásban rögzített feltételek mellett a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszik;

e) az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a megállapodás értelmében elért eredményeket megvizsgálják;

f) ha nem tartják be a megállapodást, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések útján hajtják végre ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit.

(4) a) Görögország és Írország, amelyek általában

— újrahasznosítási infrastruktúrájuk hiányosságai,

— földrajzi adottságaik, pl. a sok kis sziget és nagy kiterjedésű vidéki és hegyvidéki térség,

— alacsony népsűrűségük, valamint

— elektromos és elektronikus berendezésekből a felhasználás alacsony szintje

miatt nem tudják elérni az 5. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében említett begyűjtési célkitűzést, illetve a 7. cikk (2) bekezdésében említett hasznosítási célkitűzést, és amely országok a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv [1] 5. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján kérhetik a fenti cikkben említett határidő meghosszabbítását,

legfeljebb 24 hónappal meghosszabbíthatják az ezen irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében és 7. cikkének (2) bekezdésében említett időtartamokat.

Ezek a tagállamok határozataikról legkésőbb ennek az irányelvnek a nemzeti jogba történő átvételekor tájékoztatják a Bizottságot.

b) A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot és az Európai Parlamentet ezekről a határozatokról.

(5) A Bizottság az ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított öt éven belül jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv alkalmazásának tapasztalatairól, különös tekintettel a szelektív gyűjtésre, a hulladékkezelésre, a hasznosításra és a finanszírozási rendszerekre. A jelentés továbbá a technológia fejlettségén, az összegyűjtött tapasztalatokon, a környezeti előírásokon, és a belső piac működésén alapul. A jelentéshez szükség esetén mellékelik az irányelv megfelelő rendelkezéseinek felülvizsgálatára vonatkozó javaslatokat.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

[1] HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

▼B

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. A. MELLÉKLET

Az ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozó elektromos és elektronikus berendezések kategóriái

1. Háztartási nagygépek
2. Háztartási kisgépek
3. IT és távközlési berendezések
4. Szórakoztató elektronikai cikkek
5. Világítótestek
6. Elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)
7. Játékok, szabadidős és sportfelszerelések
8. Orvosi berendezések (a beültetett és fertőzött termékek kivételével)
9. Ellenőrző és vezérlőeszközök
10. Adagolóautomaták.

▼B

I. B. MELLÉKLET

Az ennek az irányelvnek az alkalmazásában tekintetbe vehető, az I. A. mellékletben felsorolt kategóriákba tartozó termékek jegyzéke

1. Háztartási nagygépek

Nagyméretű hűtőberendezések

Hűtőszekrények

Fagyasztók

Élelmiszerek hűtésére, konzerválására és tárolására szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Mosógépek

Ruhaszárító gépek

Mosogatógépek

Tűzhelyek és sütők

Elektromos sütők

Elektromos főzőlapok

Mikrohullámú sütők

Főzésre és élelmiszer-feldolgozásra szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Elektromos fűtőberendezések

Elektromos fűtőtestek

Helyiségek, ágyak, ülőbútorok fűtésére szolgáló egyéb nagyméretű berendezések

Elektromos ventilátorok

Légkondicionáló berendezések

Egyéb szellőztető-, elszívó- és légkondicionáló berendezések

2. Háztartási kisgépek

Porszívók

Szőnyegseprűk

Egyéb takarítóberendezések

Varró-, kötő-, fonó- és egyéb, textil feldolgozására használt gépek

Vasalók és ruhanemű vasalására, mángorlására és egyéb kezelésére szolgáló más berendezések

Kenyérpirítók

Olajsütők

Darálók, kávéfőző gépek és tárolóedények vagy csomagolások lezárására vagy felnyitására szolgáló berendezések

Elektromos kések

Hajvágó eszközök, hajszárítók, elektromos fogkefe, borotváló-, masszírozó- és egyéb, testápolásra szolgáló berendezések

Ébresztő- és karórák, időmérésre, -jelzésre és -tárolásra szolgáló egyéb berendezések

Mérlegek

3. IT és távközlési berendezések

Központi adatfeldolgozás:

Nagyszámítógépek

▼B

Miniszámítógépek

Nyomtatók

Személyi számítógépek:

Személyi számítógépek (CPU, egér, monitor és billentyűzet is)

Hordozható számítógépek (CPU, egér, monitor és billentyűzet is)

Kisméretű hordozható számítógépek

Elektronikus jegyzettömb

Nyomtatók

Másolóberendezések

Elektromos és elektronikus írógépek

Zseb- és asztali számológépek

valamint információk elektronikus eszközökkel történő összegyűjtésére, tárolására, feldolgozására, bemutatására, illetve továbbítására szolgáló egyéb termékek és berendezések

Felhasználói terminálok és rendszerek

Faxok

Telexek

Telefonok

Nyilvános telefonok

Vezeték nélküli telefonok

Mobiltelefonok

Üzenetrögzítő rendszerek

valamint hang, kép vagy más információk távközlési eszközökkel történő továbbítására szolgáló egyéb termékek és berendezések

4. Szórakoztató elektronikai cikkek

Rádiókészülékek

Televíziókészülékek

Videokamerák

Videomagnók

Hifiberendezések

Audioerősítők

Hangszerek

valamint hang, illetve kép, beleértve a szignálokat is, rögzítésére vagy reprodukálására szolgáló egyéb termékek és berendezések, a hang és kép továbbítására szolgáló nem távközlési technológiákat is beleértve

5. Világítótestek

Fénycsöves világítótestek a háztartási világítótestek kivételével

Egyenes fénycsövek

Kompakt fénycsövek

Nagy intenzitású kisülőlámpák, beleértve a nagynyomású nátriumlámpákat és a fém halogénlámpákat

Kisnyomású nátriumlámpák

Egyéb világítótestek, illetve fényszóró vagy fényszabályozó berendezések az izzólámpák kivételével

▼B

6. Elektromos és elektronikus szerszámok (a helyhez kötött, nagyméretű ipari szerszámok kivételével)

Fúrók

Fűrészek

Varrógépek

Fa, fém és egyéb anyagok esztergálására, aprítására, csiszolására, őrlésére, fűrészelésére, vágására, nyírására, fúrására, lyukasztására, perforálására, hajtogatására, hajlítására és hasonló megmunkálására szolgáló berendezések

Szegecselésre, szegezésre, csavarásra, illetve szegecsek, szögek, csavarok eltávolítására vagy hasonló célokra szolgáló szerszámok

Hegesztésre, forrasztásra és hasonló célokra szolgáló szerszámok

Szórásra, kenésre, diszperzióra, illetve folyadékok vagy gázok másfajta kezelésére szolgáló berendezések

Fűnyírók és egyéb kertészeti szerszámok

7. Játékok, szabadidős és sportfelszerelések

Villanyvonatok vagy autóverseny-készletek

Kézi videojáték-konzolok

Videojátékok

Számítógépek kerékpározáshoz, búvárkodáshoz, futáshoz, evezéshez stb.

Elektromos vagy elektronikus alkatrészeket tartalmazó sportfelszerelések

Érmével működő játékautomaták

8. Orvosi berendezések (a beültetett és fertőzött termékek kivételével)

Sugárterápiás berendezések

Kardiológiai berendezések

Dializáló berendezések

Lélegeztetőgépek

Nukleáris medicina

Laboratóriumi berendezések *in vitro* diagnózishoz

Analizálóberendezések

Fagyasztók

Megtermékenyítési tesztek

Betegségek, sérülések vagy rokkantság kimutatására, megelőzésére, megfigyelésére, kezelésére és gyógyítására szolgáló egyéb berendezések

9. Ellenőrző és vezérlő eszközök

Füstjelző berendezések

Fűtésszabályozók

Termosztátok

Háztartási vagy laboratóriumi mérő- és szabályozóberendezések

Ipari létesítményekben használt egyéb jelző- és ellenőrző műszerek (pl. vezérlőpultok)

10. Adagolóautomaták

Melegital-automaták

Palackozott vagy dobozos meleg- és hidegital-automaták

Szilárdtermék-automaták

▼B

Pénzkiadó automaták

Termékek automatikus kiadására szolgáló mindenfajta berendezés

▼B

II. MELLÉKLET

Hulladék elektromos és elektronikus berendezések anyagainak és alkatrészeinek a 6. cikk (1) bekezdése szerinti szelektív kezelése

1. Valamennyi szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezés hulladékából el kell távolítani legalább az alábbi anyagokat, készítményeket és alkatrészeket:

   — a poliklórozott bifenileket (PCB) tartalmazó kondenzátorokat a poliklórozott bifenilek és a poliklórozott terfenilek (PCB/PCT) ártalmatlanításáról szóló, 1996. szeptember 16-i 96/59/EK tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban,

   — a higanyt tartalmazó alkatrészeket, például a kapcsolókat és a háttérvilágításra szolgáló lámpákat,

   — szárazelemeket,

   — a mobiltelefonok nyomtatott áramköri lapjait általában, illetve az egyéb berendezésekét, ha a nyomtatott áramköri lap felülete a 10 négyzetcentimétert meghaladja,

   — a folyadékos és pépes festékpatronokat, valamint a színes festékkazettákat,

   — a brómozott gyulladásgátló anyagokat tartalmazó műanyagokat,

   — az azbeszthulladékokat és az azbesztet tartalmazó alkatrészeket,

   — a katódsugárcsöveket,

   — a fluorozott-klórozott szénhidrogéneket (CFC), a részlegesen halogénezett klórozott-fluorozott szénhidrogéneket (HCFC), a fluorozott szénhidrogéneket (HFC), a szénhidrogéneket (HC),

   — a gázkisülésű lámpákat,

   — a 100 négyzetcentiméternél nagyobb felületű folyadékkristályos kijelzőket (adott esetben a házzal együtt), és minden gázkisülésű lámpával hátulról megvilágított kijelzőt,

   — a külső elektromos kábeleket,

   — a tűzálló kerámiaszálakat tartalmazó alkatrészeket, a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 67/548/EGK tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításáról szóló, 1997. december 5-i 97/69/EK bizottsági irányelvben ([2]) foglaltaknak megfelelően,

   — a radioaktív anyagokat tartalmazó alkatrészeket, a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ([3]) 3. cikkében és I. mellékletében meghatározott mentességi értékek alatti alkatrészek kivételével,

   — az aggodalomra okot adó anyagokat tartalmazó elektrolit kondenzátorokat (magasság > 25 mm, átmérő > 25 mm, vagy arányosan hasonló méretűek).

   Ezeknek az anyagoknak, készítményeknek és alkatrészeknek az ártalmatlanítása, illetve hasznosítása a 75/442/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének megfelelően történik.

2. A szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak alábbi alkatrészeit a következőképpen kell kezelni:

   — katódsugárcsövek: el kell távolítani a fluoreszkáló bevonatot,

   — az ózont lebontó gázokat tartalmazó berendezések, vagy amelyek globális felmelegedési potenciálja (global warming potential GWP) a 15-ös értéket meghaladja (például a habokban vagy a hűtőkörökben található gázok): a gázokat megfelelően ki kell vonni, és megfelelően kezelni kell. Az ózont

([1]) HL L 243., 1996.9.24., 31. o.
([2]) HL L 343., 1997.12.13., 19. o.
([3]) HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

▼B

lebontó gázokat az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([1]) megfelelően kell kezelni,

— gázkisülésű lámpák: a higanyt el kell távolítani.

3. A környezeti szempontokra, illetve az újrafelhasználás és az újrahasznosítás kívánatos voltára való tekintettel az 1. és 2. szakaszt úgy kell alkalmazni, hogy az ne akadályozza meg az alkatrészek vagy az egész berendezés környezetvédelmi szempontból megfelelő újrafelhasználását és újrahasznosítását.

4. A 14. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében a Bizottság elsődleges fontosságú feladatként vizsgálja meg, hogy kell-e módosítani:

— a mobiltelefonok nyomtatott áramkörei, és

— folyadékkristályos kijelzők

tételeket.

([1]) HL L 244., 2000.9.29., 1. o. A legutóbb a 2039/2000/EK rendelettel (HL L 244., 2000.9.29., 26. o.) módosított rendelet.

▼B

III. MELLÉKLET

Műszaki előírások a 6. cikk (3) bekezdése értelmében

1. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelés előtti tárolóhelyei (beleértve az ideiglenes tárolást is) (az 1999/31/EK tanácsi irányelv előírásainak sérelme nélkül):

   — át nem eresztő felületek a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkel és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,

   — időjárásálló borítás a megfelelő területeken.

2. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai kezelésére szolgáló helyek:

   — mérlegek a kezelt hulladék súlyának megmérésére,

   — át nem eresztő felületek és vízálló borítás a megfelelő területeken, a kiömlő anyag összegyűjtésére alkalmas eszközökkel, szükség esetén ülepítőkkel és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,

   — megfelelő tárolók a szétszerelt alkatrészekhez,

   — megfelelő tartályok a szárazelemek, a PCB/PCT tartalmú kondenzátorok és egyéb veszélyes hulladék, például radioaktív hulladék tárolására,

   — vízkezelő berendezések, az egészségügyi és környezetvédelmi rendelkezéseknek megfelelően.

▼B

IV. MELLÉKLET

Az elektromos és elektronikus berendezések jelölésére szolgáló ábra

Az elektromos és elektronikus berendezések szelektív gyűjtését jelző ábra az alábbiaknak megfelelően áthúzott, kerekes szemétgyűjtő tartályt ábrázol. A nyomtatott ábrának jól láthatónak, felismerhetőnek és letörölhetetlennek kell lennie.

